

רע"פ 6060/19 - נעם שורץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6060/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: נעם שורץ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בע"פ 13862-02-19 מיום 24.7.2019, שניתן על ידי כב' השופטת א' לינדנשטראוס

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת א' לינדנשטראוס) בע"פ 13862-02-19 מיום 24.7.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בטבריה (השופט י' נבון) בת"פ 18-03-28177 מיום 27.12.2018.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של איסור נהיגה בחוף ים, לפי סעיף 2 לחוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים, התשנ"ז-1977 (להלן: חוק איסור נהיגה בחוף הים).

3. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 9.10.2017 בסמוך לשעה 07:30 "נהג המבקש, העמיד והחנה", כלשון כתב האישום, רכב "נגרר" (להלן: הנגרר), אשר נשא כלי שיט מסוג אופנוע ים, במרחק של כ-30 מטר מקו שפל עמוד 1

המים בתחום רצועת חוף הים שבחוף "האון" שבכנרת, ובתוך תחום 100 מטר האסורים בנהיגה, בחנייה, ובהעמדת רכב.

4. בית משפט השלום בטבריה הרשיע את המבקש בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

נקבע כי עובדות כתב האישום "בוססו כדבעי" לנוכח מכלול הראיות שהוצג בפני בית המשפט, ובכלל זאת הודאת המבקש כי הנגרר היה במועד ובמקום המתוארים בכתב האישום.

בנוסף, הסתמך בית משפט השלום על עדותו של מנהל יחידת הפיקוח והאכיפה של איגוד ערים כנרת (להלן: מנהל יחידת הפיקוח) לפיה הבחין בנגרררונה במרחק של כ-30 מטר מקו המים במועד הרלוונטי לכתב האישום, עדות אשר הוגדרה על ידי בית המשפט כ"מהימנה".

המבקש חלק בבית משפט השלום על הטענה ולפיה האיסור הקבוע בחוק נהיגה בחוף הים חל בעניינו. לשיטתו, החנה את הנגרר כ-30 מטר מקו שפלהמים, ואילו לפי האמור בחוק איסור נהיגה בחוף הים אין להחנות רכב ב"רצועת קרקע ברוחב של 100 מטר לאורך הים" מנקודת גאותהמים שבחוף.

בית משפט השלום קבע כי לפי חומר הראיות שהונח לפניו – הנגרר חנה בתחום האסור לפי החוק.

המבקש ביקש להסתמך במקרה דנן על זיכוי בעבר מביצוע עבירה זהה לזו המיוחסת לו כעת בנסיבות דומות (ע"פ 16-01-43476), אולם נקבע כי באותו מקרה לא החנה את רכבו על חוף הים, אלא בתוך מי הים, וברצועת חוף אשר אינה מוגדרת כ-"חוף ים", לפי חוק איסור נהיגה בחוף ים.

5. בגזר דינו, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין קנס כספי בסך 1,000 ש"ח לקנס כספי על סך 6,000 ש"ח.

משכך, ובהתחשב בעברו התעבורתי המכביד של המבקש, גזר עליו בית המשפט קנס בסך 3,000 ש"ח, וחתימה על התחייבות בסך 3,000 ש"ח לפיה ימנע מביצוע עבירה בה הורשע למשך שנתיים.

6. ערעור המבקש על הכרעת דינו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת ביום 24.7.2019, תוך שנקבע כי המבקש לא הציג כל נימוק המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור בקביעותיה העובדתיות של הערכאה הדיונית.

עוד קבע בית המשפט המחוזי כי לא נפל פגם בהליך ניהול המשפט בבית משפט השלום, וכי לא היה נדרש כי המשיבה תזמן לעדות פקח נוסף מטעמה – אשר כלל לא נכח במקום ביצוע העבירה במועד הרלוונטי – על מנת להרשיע את המבקש.

7. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתה שב וטוען המבקש כי יש לזכותו מהעבירה המיוחסת לו.

לטענת המבקש, חוק איסור נהיגה בחוף הים אוסר על העמדת רכב ברצועת קרקע ברוחב של 100 מטר לאורך הים מנקודת גאות המים שבחוף בלבד, ואילו בעניינו לא הוכח מעל לספק סביר כי אכן החנה את הנגרר במקום שאסור להחנותו.

עוד נטען אין ליתן אמונבעדותו של מנהל יחידת הפיקוח אשר העיד כי החנה את הנגרר כ-30 מטר מקו המים, שכן לטענת המבקש - מנהל יחידת הפיקוח כלל לא היה במקום באותה עת.

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור תינתן במשורה ובמקרים נדירים בלבד בהם מתעוררת סוגיה עקרונית רחבת היקף, או במקרים שבהם עולה חשש מפני עיוות דין קיצוני או אי צדק משמעותי שנגרם למבקש.

10. עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו, ודי בכך לדחות את הבקשה.

טענות המבקש בבקשה אינן חורגות מדל"ת אמותיו של עניינו פרטי, והן ממוקדות כולן בהשגותיו על ממצאי עובדה ומהימנות אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית ואשר על בסיסן נקבע כי בנסיבות המקרה דנן יש להרשיעו בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. טענות אלו הושמעו בפני הערכאות הקודמות אשר דנו בעניינו של המבקש - ונדחו.

משכך, הבקשה אינה מעלה כל סוגיה עקרונית רחבת היקף או מעוררת חשש לעיוות דין כלשהו.

11. בשולי הדברים אציין כי אין להמעיט מחשיבותם של מאמצי רשויות האכיפה לשמירת הסביבה החופית במדינת ישראל.

חופי הים במדינת ישראל הם משאב ציבורי מוגבל אשר נועד לשימוש לטובת כלל הציבור. כדי לשמור על אוצרות טבע אלו - לטובת יושבי הארץ, ואף למען הדורות הבאים -ועל מנת לאפשר ניצול מיטבי שלהם עבור כלל הציבור, יש להקפיד היטב על אכיפתם של חוקים המתווים את אופן השימוש הראוי במשאבים אלו - ובכלל זאת על אכיפת חוק איסור נהיגה בחוף הים (וראו והשוו: רע"פ 814/19 קיבוץ עין גב נ' מדינת ישראל (19.5.2019)).

12. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי תש"ף (27.10.2019).

שׁוֹפֵט
